

оскільки нові розробки не зможуть існувати достатньо довго для розкриття повного їхнього потенціалу.

Заходи, що впливають на зниження ризику і здійснюються аграрним підприємством, можна віднести: формування адекватної політики цін і доходів, прогнозування фінансових результатів, удосконалення операційних систем, наявність коштів на покриття непередбачених витрат. Оскільки АПК є одним з пріоритетних для України, державний, банківський і приватний сектори повинні сприяти розвитку сільського господарства та мінімізації ризиків для сільськогосподарських підприємств.

Література.

1. Артимонова І.В. Класифікація чинників і видів господарських ризиків аграрних підприємств / І.В. Артимонова // Економіка та управління АПК: збірник наукових праць. – Біла Церква. – 2012. – № 7(93). – С. 20–25.
2. Донець Л.І. Економічні ризики та методи їх вимірювання : Навч. посібник. – К.: ЦУЛ, 2006. – 312 с.
3. . Управління ризиками [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.agroinsurance.com>.
4. Колібаба Р.О. Дії щодо мінімізації ризиків в аграрному секторі // minfin.kmu.gov.ua.
5. Лукінов І.І. Агросстрахування: дві сторони однієї медалі // Фермер України.– 2008.– №11. – С. 5–7.

ВРЕГУЛЮВАННЯ РИЗИКОВИХ СИТУАЦІЙ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АПК УКРАЇНИ

***Івасенко А.В., Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Науковий керівник – Артеменко О.О., к.е.н., доцент

Аграрний сектор України формує продовольчу, енергетичну та екологічну безпеку, забезпечує розвиток технологічно та технічно пов'язаних галузей національної економіки та створює соціально-економічні умови сталого розвитку.

Існують певні групи ризиків, що викликають невизначеність та нестабільність в управлінні аграрними підприємствами. До основних з них можна віднести кліматичні умови та природне навколишнє середовище. На даний момент результатом ризику є скрутне фінансове становище підприємств АПК, а також погіршення рівня життя у сільській місцевості.

Одним із агроекологічних ризиків є зменшення потужностей на підприємствах харчової і переробної промисловості, зростання імпорتنих або міжрегіональних поставок сільськогосподарської сировини, заборона або скорочення міжнародного і міжрегіонального експорту продукції АПК, а також готових харчових продуктів. Сукупність цих умов згубним чином впливають на стан продовольчої безпеки.

В майбутньому, продаж запасів з державного зернового фонду на ринку, дозволив би стабілізувати ринкові ціни, підтримати підприємства, які зайняті в вирощуванні ВРХ, створити умови для плавного відновлення стійкості сільського господарства. Взагалі необхідно підкреслити, що ризики агроекологічного характеру важко прогнозувати, тому у рамках національної системи прогнозування кризових ситуацій слід зробити зусилля зі створення оцінки багатопланової моделі ризиків даної групи. Значне відставання машинобудування сільськогосподарського, переробного і харчового, що в сумі з низькими показниками конкурентоспроможності продукції за якістю, ціною і мірою автоматизації, обмежують можливості щодо забезпечення безпеки, що свідомо скорочує внутрішній виробничий і експортний потенціал України.

Інструментарієм урегулювання ризиків цієї групи має бути стимулювання розвитку

адресного пільгового кредитування підприємств АПК найбільшими банками з державною участю, пряма держпідтримка, придбання аграрними підприємствами устаткування, техніки допомогла в активізації виробництва. Підвищення уваги щодо заводів з виробництва устаткування для сільського господарства, харчової і переробній промисловості – найближча мета держави.

Ще одна ланка – група соціальних ризиків, що розкриває проблеми забезпечення продовольчої безпеки. Соціальна група характеризується показниками доступності для населення продуктами харчування в фізичному і економічному значенні. Доступність економічна – складається із сукупності параметрів, які включають зміну купівельної спроможності, динаміку доходів населення, динаміку цін на продукти харчування та ін. Фізична доступність передбачає безперервну можливість споживання харчової продукції в необхідних об'ємах та асортименті, з наявним попитом.

Вирівнювання негативного впливу соціальних ризиків, може бути здійснена за рахунок:

- створення заходів по підтримці на усіх етапах від виробництва до реалізації підприємств і організацій АПК.

- запровадження системи стовідсоткового доступу споживачів всіх соціальних груп до продовольчого ринку і надання можливості придбання продуктів харчування за доступними цінами;

- регулювання в цілях зниження кількості посередницьких структур і налагодження зв'язків між учасниками АПК і харчового ринку торгової діяльності [3].

Втілення заходів стимулювання ризиків, що були розглянуті, без зміни міжгалузевих і внутрішніх дисбалансів дозволить організувати якісну товаропровідну регіональну мережу, посприє зниженню вартості сільськогосподарської сировини при підвищенні або збереженні економічної ефективності діяльності, а також вплине на доступність продуктів харчування за рахунок зниження ціни.

Література.

1. Кривицька О. Р. Планування прибутку підприємства при визначенні стратегії його розвитку / О. Р. Кривицька // Фінанси України. – 2005. – № 3. – С. 138-146.
2. Іртищева І. О. Інвестиційно-інноваційний розвиток агропродовольчої сфери Причорноморського регіону / І. О. Іртищева // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2007. – Випуск 3. – Т. 1. – С. 195-200.
3. Шебаніна О. В. Інвестиційно-інноваційна діяльність в АПК: сутність, проблеми та основні напрямки їх вирішення / О. В. Шебаніна, О. В. Короткова, І. О. Піоренко // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2008. – Випуск 4(47). – С. 11-18.
4. Управління ризиками В АПК як передумова забезпечення стійкості галузі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.m.nayka.com.ua/?op=1&j=efektyvna-ekonomika&s=ua&z=4711>
5. Усатый Д. Г. Экономические риски АПК Украины и пути их минимизации при помощи производных финансовых инструментов / Д. Г. Усатый // Современные финансовые рынки: стратегии развития : материалы IV междунар. науч.-практ. конф. – СПб. : СПбГЭУ, 2013. – С. 464-466.
6. Лошкарёва О. О. Агропромисловий комплекс України на шляху інтеграції до Європейського Союзу / О. О. Лошкарёва // Перспективи інтеграції України у світову фінансову систему: зб. наук. праць. – Дніпропетровськ, 2010. – С. 75-87.

